

φούρλα

φούρλα, η, ουσ. [*<ιταλ. frulla, προστακτ. του ρ. frullo (= περιστρέφομαι με ταχύτητα)*], η περιστροφή ατόμου, ιδίως χορευτή, την ώρα που χορεύει, ή πράγματος γύρω από τον εαυτό του: «πάνω στη φούρλα που προσπάθησε να πραγματοποιήσει ο χορευτής, γλίστρησε κι έπεσε πάνω στην πίστα».

- *κάνω μια φούρλα*, καθώς χορεύω, κάνω μια περιστροφική κίνηση γύρω από τον εαυτό μου: «κάθε τόσο έκανε και μια φούρλα, για να εντυπωσιάσει τον κόσμο που παρακολουθούσε».

- *κάνω φούρλες ή κάνω τις φούρλες μου*, **α.** κάνω αλληπάλληλες χορευτικές περιστροφές γύρω από τον εαυτό μου: «ήταν πολύ ωραίο το θέαμα, όταν ο χορευτής άρχισε να κάνει τις φούρλες του». **β.** (για πράγματα) περιστρέφομαι συνέχεια γύρω από τον εαυτό μου: «η σβούρα συνέχιζε επί ώρα να κάνει φούρλες».

- *τον φέρνω φούρλα*, **α.** τον νικώ, τον κατανικώ: «φοβάται να μαλώσει μαζί μου, γιατί ξέρει πως τον φέρνω φούρλα». **β.** τον ξεγελώ, τον εξαπατώ: «σε μένα δεν κάνει τον έξυπνο, γιατί θυμάται πως κάποτε τον έφερα φούρλα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας